Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА (първи състав)
14 септември 2010 година

Дело F-52/09

**Delfina Da Silva Pinto Branco**
**срещу**
**Съд на Европейския съюз**

„Публична служба — Длъжностни лица — Назначаване — Длъжностно лице в изпитателен срок — Уволнение след изтичане на изпитателния срок — Право на защита — Оценка на способностите — Съдебен контрол“

**Предмет:** Жалба, подадена от г-жа Da Silva Pinto Branco на основание член 236 ЕО и член 152 АЕ с основно искане да се отмени решението на Съда от 24 октомври 2008 г. за нейното уволнение след изтичането на изпитателния ѝ срок, както и с искане институцията да бъде осъдена да заплати обезщетение за причинените ѝ от уволнението неимуществени вреди

**Решение:** Отхвърля жалбата. Осъжда жалбоподателката да заплати всички съдебни разноски.

**Резюме**

*1. Длъжностни лица — Жалба — Увреждащ акт — Понятие — Подготвителен акт — Мерки, взети в срока за изпитване на длъжностно лице — Изключване*
*(членове 34, 90 и 91 от Правилника за длъжностните лица)*

*2. Длъжностни лица — Назначаване — Изпитателен срок — Уволнение след изтичане на изпитателния срок — Искане за изслушване на длъжностното лице в изпитателен срок и на атестиращото лице — Отказ — Неспазване на принципа на зачитане на правото на защита, на задължението за полагане на грижа и на задължението за съдействие — Отсъствие*
*(член 24 и член 34, параграф 3 от Правилника за длъжностните лица)*

*3. Длъжностни лица — Назначаване — Изпитателен срок — Оценка на резултатите — Оценка на способностите на длъжностното лице в изпитателен срок — Съдебен контрол — Граници*
*(член 34 от Правилника за длъжностните лица)*

1. Увреждащи актове или мерки са само тези, които произвеждат задължително правно действие, което може да засегне пряко и непосредствено интересите на жалбоподателя, като измени съществено правното му положение. Когато става въпрос за актове или решения, които се изготвят на няколко етапа, по-специално след вътрешна процедура, по принцип само мерките, които определят окончателно становището на институцията в края на тази процедура,

представляват обжалваеми актове, като в това число не попадат междинните мерки, чиято цел е да подготвят окончателното решение. Така в областта на жалбите на длъжностните лица актовете, които са подготвителни спрямо дадено решение, не са увреждащи по смисъла на член 90, параграф 2 от Правилника. Такъв е случаят с оценките от изпитателния срок и със становището на комитета по атестиране, на които се основава дадено решение за уволнение на длъжностно лице в изпитателен срок.

(вж. точки 32—34)

Позоваване на:

Първоинстанционен съд — 24 юни 1993 г., Seghers/Съвет, T-69/92, Recueil, стр. II-651, точка 28; 17 декември 2003 г., McAuley/Съвет, T-324/02, Recueil FP, стр. I-A-337 и II-1657, точка 28; 11 април 2006 г., Angeletti/Комисия, T-394/03, Recueil FP, стр. I-A-2-95 и II-A-2-441, точка 36; 17 май 2006 г., Lavagnoli/Комисия, T-95/04, Recueil FP, стр. I-A-2-121 и II-A-2-569, точка 33

Съд на публичната служба — 24 май 2007 г., Lofaro/Комисия, F-27/06 и F-75/06, Сборник СПС, стр. I-A-1-155 и II-A-1-835, точка 58

2. При уволнение на длъжностно лице в изпитателен срок отказът на органа по назначаването да уважи искането същото да бъде изслушано, както и да бъде изслушано атестиращото лице, не може да се определи като неспазване на принципа на зачитане на правото на защита, на принципа за състезателност, на задължението за полагане на грижа или на член 24 от Правилника.

Всъщност принципът на зачитане на правото на защита, в приложение на който е установен член 34, параграф 3 от Правилника, не предполага наличие на общо задължение за органа по назначаването да изслушва длъжностното лице в изпитателен срок, преди да вземе решението за уволнение, дори и комитетът по атестиране да е направил препоръка за това.

От своя страна задължението за полагане на грижа, което отразява създаденото от Правилника равновесие между правата и задълженията в отношенията между публичния орган и служителите на публичната служба, предполага, когато се произнася във връзка с положението на длъжностно лице, администрацията да взема предвид всички обстоятелства, които могат да бъдат определящи за нейното решение и при това тя трябва да отчита не само интереса на службата, но също и този на съответното длъжностно лице. Такъв е случаят, когато тя се произнася по оценките от изпитателния срок, както и по предоставените от заинтересованото лице становища относно тези оценки, или с други думи по обстоятелствата, отнасящи се, от една страна, до интереса на службата, а от друга страна, до интереса на съответното длъжностно лице в изпитателен срок.

Накрая целта на посоченото в член 24 от Правилника задължение на администрацията за съдействие е да осигури защита на длъжностните лица срещу действия на трети лица, а не срещу актове на самата администрация, контролът върху които се урежда от други разпоредби от Правилника.

(вж. точки 50—53)

Позоваване на:

Съд — 12 юли 1973 г., di Pillo/Комисия, 10/72 и 47/72, Recueil, стр. 763, точка 16; 4 февруари 1987 г., Maurissen/Сметна палата, 417/85, Recueil, стр. 551, точка 12

Първоинстанционен съд — 5 март 1997 г., Rozand-Lambiotte/Комисия, T-96/95, Recueil FP, стр. I-A-35 и II-97, точка 120

3. Изпитателният срок има за функция да позволи на администрацията да направи конкретна преценка относно способностите на длъжностното лице в изпитателен срок за заемане на определена длъжност, относно начина, по който той изпълнява своите задачи, и относно ефикасността му в службата. В края на изпитателния срок администрацията трябва да може, без да е обвързана с получените при наемането на работа оценки, да се произнесе по въпроса дали длъжностното лице в изпитателен срок заслужава да бъде титуляризирано на желаната от него длъжност. Това решение предполага обща преценка на качествата и поведението на длъжностното лице в изпитателен срок предвид както на положителните, така и на отрицателните обстоятелства, установени по време на изпитателния срок.

Администрацията разполага с голяма свобода при преценката на способностите и работата на длъжностното лице в изпитателен срок с оглед на интересите на службата. Поради това по отношение на резултата от изпитателния срок и на способностите на кандидата с оглед на окончателното му назначаване на публична служба Съдът на публичната служба не следва да замества преценката на институциите със своята преценка, освен при наличието на явна грешка в преценката или на злоупотреба с власт.

(вж. точки 59 и 61)

Позоваване на:

Първоинстанционен съд — Rozand-Lambiotte/Комисия, посочено по-горе, точка 112

Съд — 17 ноември 1983 г., Tréfois/Съд, 290/82, Recueil, стр. 3751, точка 24